

Thema evalueren

Werkvorm: Opvolging van het evaluatiegesprek

Onderzoek hoe evaluatiegesprekken kunnen uitmonden in heldere, gezamenlijke keuzes voor het vervolg van de behandeling. Met behulp van casussen, reflectie en plenair overleg wordt geoefend met het bespreken van opties, het betrekken van de patiënt en het concreet vastleggen van afspraken.

Doel

Oefenen met het vertalen van evaluatiegesprekken naar passende vervolgstappen die samen met de patiënt worden gekozen en vastgelegd.

Tijdsindicatie

± 1 uur (afhankelijk van voorbereiding en tijdsbewaking).

Benodigheden

- Stiften en een flip-over of (online) whiteboard
- Casussen uit eigen praktijk

Stappenplan

Stap 1: Verkenning (10 min)

- Bekijk de zes mogelijke vervolgstappen na het uitvoeren van een evaluatie. Denk bij elke opvolging aan een eigen casus.

STAP 2: Reflecteren in duo's/trio's (20 min)

- Welke vervolgstappen worden vaak gekozen?
- Welke minder vaak? Waardoor komt dat?

STAP 3: Casusbespreking – plenair (25 min)

- Bespreek samen een casus (eigen of voorbeeld hieronder) waarbij wordt ingezoomd op de vervolgstappen na het voeren van een evaluatiegesprek.
 - Welke vervolgstap(pen) zijn passend in deze situatie?
 - Hoe bespreek je die keuze op een begrijpelijke en gelijkwaardige manier met de patiënt?
 - Hoe leg je gemaakte afspraken helder en concreet vast?

Stap 4: Afronding (5 min)

- Iedereen benoemt een inzicht of actiepoint voor de eigen praktijk.

Thema evalueren

Werkvorm: Opvolging van het evaluatiegesprek

Aan het eind van het evaluatiegesprek beslis je samen over een volgende stap:

☐ Doorgaan met de afgesproken behandeling.

☐ Andere hulpverlener(s) vragen om advies.

☐ Bijstellen van de doelen of aanpak.

☐ De zorg overdragen aan iemand anders.

☐ Herzien van de diagnose.

☐ Afsluiten van de behandeling.

Casusvoorbeeld

Eva (32 jaar) is 6 maanden in behandeling bij een ambulante GGZ-voorziening voor angstklachten en depressieve symptomen. In het behandelplan zijn de doelen gericht op het verminderen van angst in sociale situaties, het vergroten van zelfvertrouwen en minimaal 8 uur per week werken.

Tijdens een gepland evaluatiegesprek blijkt:

- Haar sociale angstsymptomen zijn afgenomen, maar ze vermijdt nog steeds sociale situaties.
- Ze geeft aan weinig motivatie te voelen om de exposure-oefeningen nog verder op te bouwen.
- Er is onduidelijkheid over haar doelen op langere termijn; ze zegt "misschien ben ik wel gewoon niet te helpen".
- De behandelaar merkt dat eerdere gesprekken vooral gingen over crisisinterventie, en dat het behandelplan niet meer actueel voelt.